

ustura

Kendileri Gitti,
İsimleri Kaldı Yadigâr

KEMAL

16 Ekim 1974 Çarşamba - Sayı : 19 - 100 Kuruş

**ŞEKER BAYRAMI'NIZ
KUTLU OLSUN**

Kabadayı şoför sarhoş kurşunlarına hedef oldu ve...

KADINI KURTARIRKEN KALBİNE ÜÇ KURŞUN YEDİ

Yeni ve eski kuşaktan Üsküdarlıların çoğu bilir Şileli şoför Pehlivan Cemal'i... Son günlerini, Üsküdar Belediyesi'nin istimlak dolayısıyla yıkılan çarşı esnafının dükkanları yerine yaptırdığı barakalardan birinde kışın titriyerek, hasta ve bakımsız, ilgisiz geçirdi ve bu fani dünyadan göçtü gitti.

Şileli Pehlivan Cemal şofördü.. Kabadayıydı, ancak terbiyesinden ve efendiliğinden zerre kaybetmemişti.

Cumhuriyetin ilânından birkaç yıl sonra idi... O zaman Üsküdar çarşısı diye anılan şimdiki Hakimiye Milliye Caddesi, dar olmakla beraber karşılıklı dükkanlarla dolu, hareketli bir caddeydi. Geceleri bu caddede gençler piyasa ederler (Gezinirler), Fuad Beyin meşhur İnşirah Sinemasına giderlerdi. Ramazanlarda bu caddedeki kalabalık daha da yoğunlaşırdu..

Bir ramazan gecesiy-

di.. Yaz aylarına rastlayan sıcak bir ramazan gecesiy.. Üsküdar'ın tek sineması, geçeceği tılme henüz başlamamış, halk vakit geçirmek üzere caddede bir aşağı bir yukarı gezinmekte. Birden ardarda patlayan silah sesleri duyuldu.

Sesler, sinemanın karşısındaki Açıktürbe Sokakından geliyordu..

Herkes o tarafa doğru koştu.. Bir sarhoş, karısını kıyasıya dövüyor, küfürler yağıdırıyordu, zavallı kadını saçından tutmuş çekiştiriyor, yerlere çarpıyordu..

-Bırak o zavallıyı, diye bir ses duyduk..

Arkamıza dönüp baktık İri cüsseli ile Pehlivan Cemal'i gördü herkes...

Sarhoş, onun bu işe karışmasına sinirlendi. Bir elinde tuttuğu tabancayı Cemal'e çevirdi..

Pehlivan Cemal, aldırmadı. Cesaretle ileriye atıldı. Ancak sarhoş, silahını arka arkaya ateşlemekteydi.. Ve hedef, Pehlivan Cemal'in tam kalbiydi..

Herkes, korkudan büyümüş gözlerle onlara bakıyordu. Kimsede ikisini ayırmaya, ya da sarhoşun kurşun kusan tabancasını susturmaya cesareti yoktu..

Kurşunların, Pehlivan Cemal'in kalbine saplandığını görüyorduk..

Birden Cemal'in pençesi, sarhoşun gırtlığına geçti ve bir çekişte onu yere düşürdü, sonra da üstüne çullandı.. Polis, yetişti. Cemal'in göğsünden kanlar fişkırıyordu.. Sarhoş ise, üzerine çullanan Cemal'in ağırlığı ile ezilmiş, kemikleri kırılmış olmalıydı.

Cemal ayağa kalktı. Kendisini hayretle seyredenlere :

-Yahu ben yaşıyormuyum? Yoksa öldüm mü? Diye bağırdı...

-Ölmedin, yaşıyorsun, diye bağırdık...

Ve Cemal, yağ tabakası arasına sıkışmış üç kurşunla yetmiş yaşına dek yaşadı..

**ÇARŞAMBA
GÜNLERİ
ÇIKAR**

KEMAL

HAFTALIK DERGİ - 100 Krş.

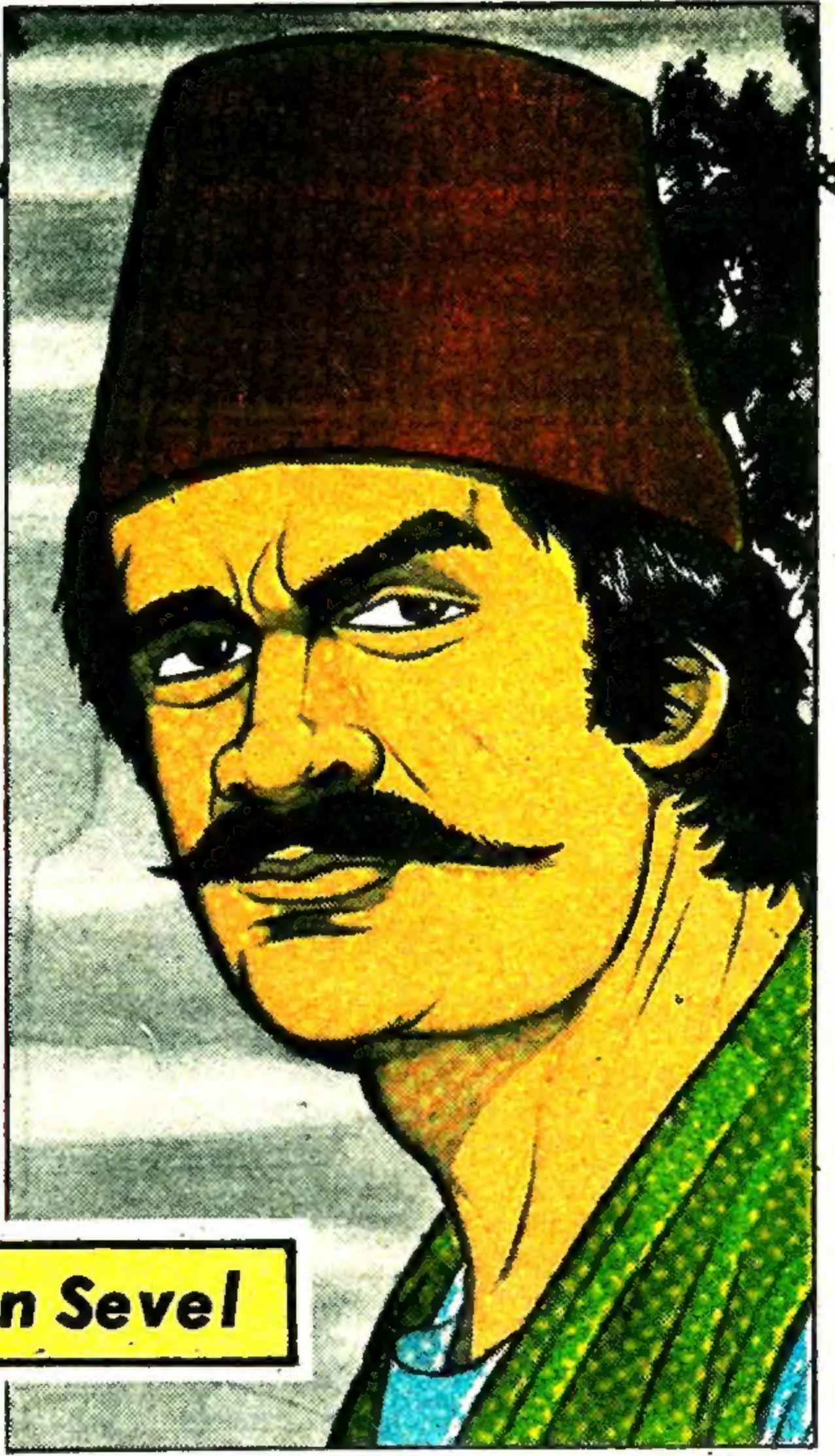
Sahibi : Veb Ofset
İleri Matbaacılık A.Ş.
Yazı İşleri Müdürü: Kemal KINACI
Hazırlayan.....: Ceyhan AKNESİL

**Telefon: 26 60 00
27 83 20
27 37 61**

İdare: Alaykosku Caddesi, Eryılmaz Sokak Cağaloğlu-İstanbul Baskı Veb Ofset-1 Matbaası

KAN DAVASININ SONU

Yazan ve Çizen: Haldun Sevel

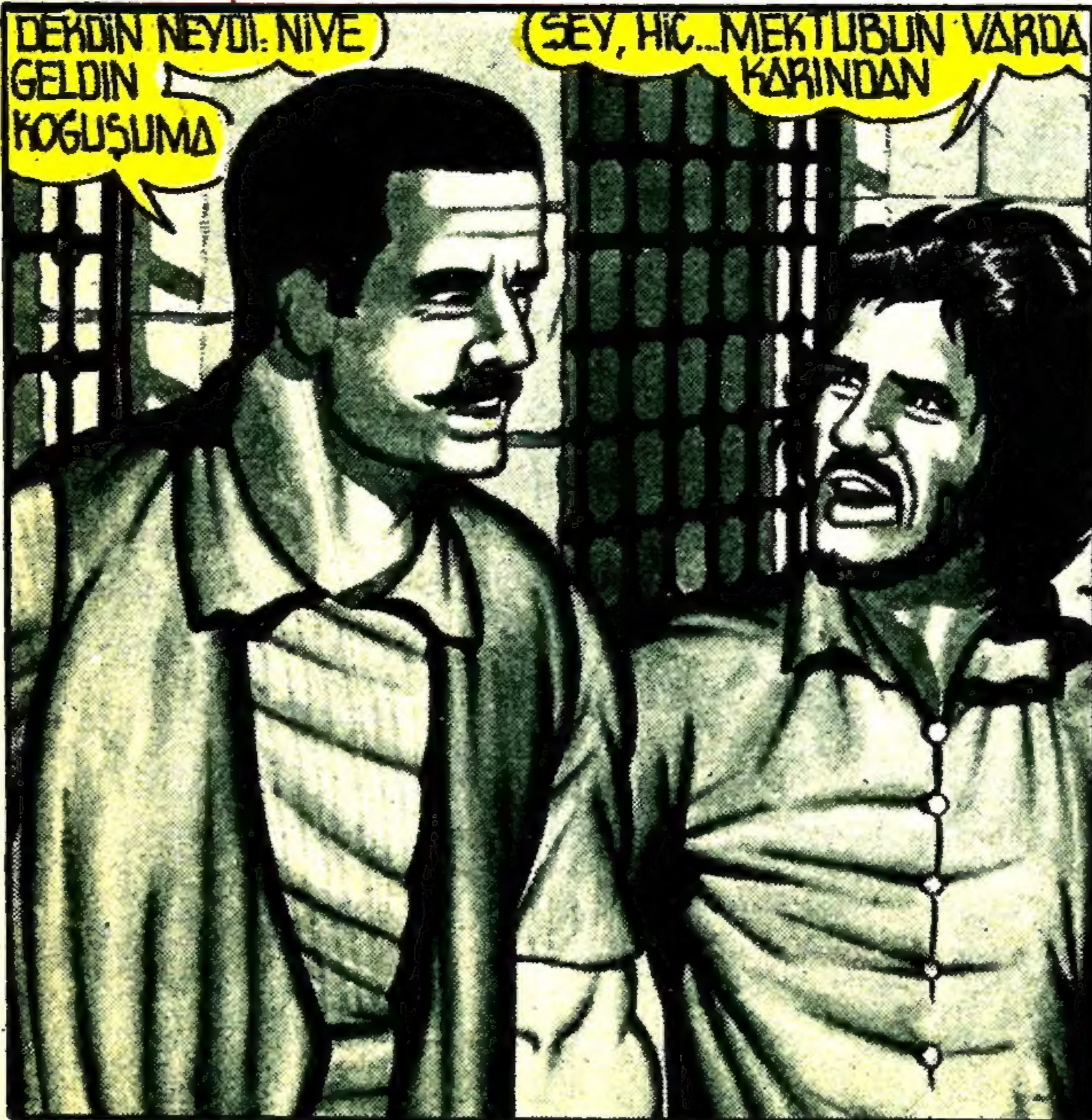
Duyamadım dediğini. .Besim Efendi, -Sağır mısın efendi diye bağırdı:Kemal senin adın mı diye sorduk... Cevap versene. .Bir anda kan beynine fırlamıştı Ustura' -nın..

-Ulan it diye haykırdı, git ana-na sor, o daha iyi bilir.. Sergardi-yan Besim Efen-di mosmor ol-muştu.. Bir iki yutkundu, bir şey söyleyecek oldu, söyleyemedi..

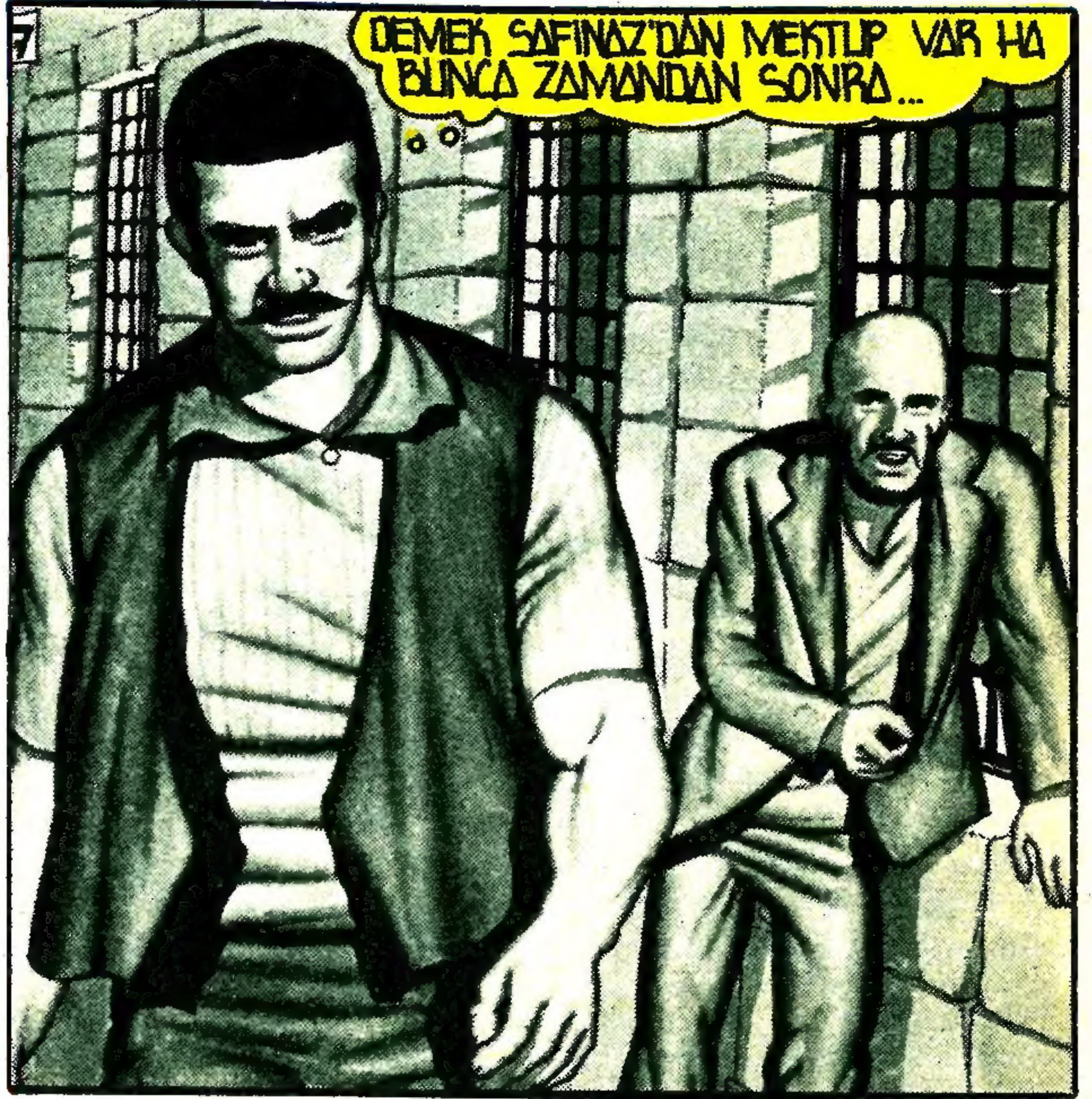
Balta fena ta-şa çarpmıştı bu defa, nereden bilebilirdi, dönüp gidecek oldu ama Ustura Kemalya-nı başında biti-vermişti. Demin-ki öfkesinden eser kalmamıştı..

-Ulan it diye fısıldadı sen kim-sin de benimle böy-le konuşabiliyor-sun, hanım evlâdı. Besim Ağa gar-diyanda olsa, Us-tura Kemal gibi kabadayılarla a-şık atacak adam değildi.

Şey...hiç di-ye kekeleyen bir ağız şunları ilâve ediyordu..- Bir mektubun gelmiş-te, şeyden.. ka-rından..soğuk bir ter kapladı Ke-mal'i...

Ustura Kemal aylardan beri belki de ilk defa çıkıyordu koğuşundan.. Kolağası' -nın odasına doğru hızlı hızlı yürürken heyecandan boğulacak gibiydi...

Kapıyı vurma-
dan daldı içeriye,
kolağası geleni
tanımişti.. Ustu-
ra Kemal:-Kola-
ğası dedi- Nere-
de benim mektu-
bum.niye yolla-
mazsın?

Kemal mektubunu alır almaz, zarfı parçalarcasına açtı. Yazı onun yazısı idi .. Hiç bir şey söylemeden çıktı odadan.. Kendikoğuşunda okuyacaktı...

Hasret dolu ayları dile getiren satırlar buram buram özlem kokuyordu.. Bir bıçak gibi işliyordu. Ustura sevgilisinden gelen mektubu okumuyordu ,içiyordu sanki..

...Ve cahil bir kafa mektuba şunları da ilâve etmişti..Kemal'im diyordu o İspiro denen adam gece gündüz evin önünden ayrılmıyor, korkumuzdan dışarı bile çıkamıyoruz.

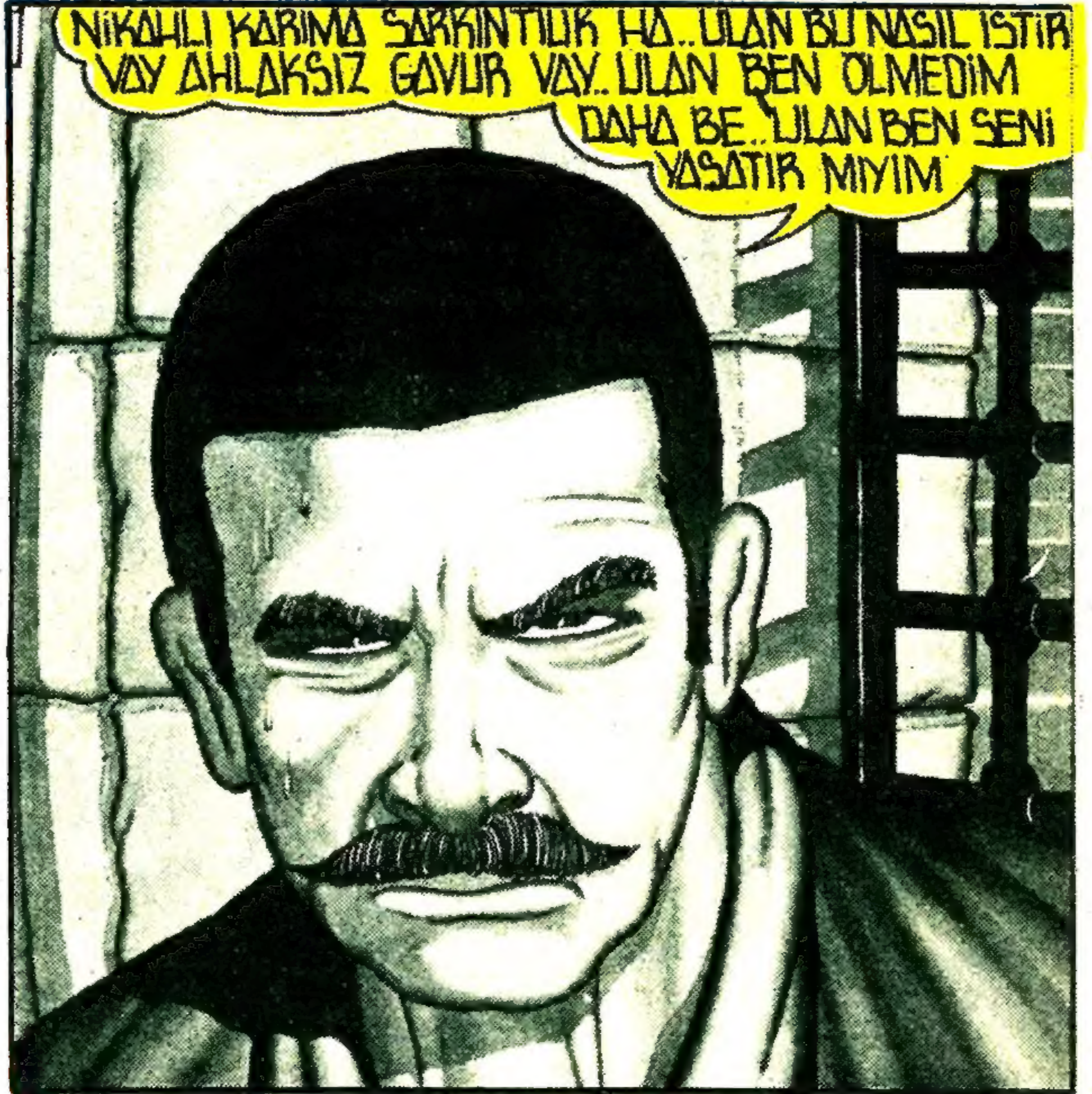

LILAN ASSAGILIK MELLİN..
COK SÜRMEZ LILAN BURADAN
KACMAM... GEBERMEN
YAKINDIR

Zaten sinir namına bir şeyi kalmayan Ustura kendinden geçmiş bir halde yapayalnız koğuşun içinde haykırıp duruyordu.

-Nikahlı bir kadına sarkıntılık ha, ulan bu nasıl iştir, vay ah-laksız cibilliyet-siz gâvur vay, ben ben ölmedim be, ulan seni daha ya-satır mıyım ah-laksız herif?

NEDİR ACABA BU... NE YAZABİLİR BU MEKTUPTA

Sergardiyan Besim Efendi ko-ğuş kapısından i-çerisini dinliyor-du, hayret korku içinde idi. .Sade-ce mektubun ne-rededen geldiğini biliyordu. . Ney-di o mektupta ya-zanlar.

Bu genç adamı böylesine çıldırtacak ne olabilirdi? .. Bütün bunları kurarken birden irkildi. Yanı başından Arnavut Hıfzı duruyordu. - Gardiyan Efendi dedi: kimden o mektup?

Birbirlerini sever ve sayarmış gibi gözüken bu iki insan aslında birbirlerinin kanına ekmeğ doğrayacak iki düşmandı.. Sergardiyan-Sen miydin Hıfzı dedi, ne istiyorsun.

Mektubu soruyorum anam babam, kimden geliyor... Besim efendi cevap veremiyordu.. Arnavut farkında deyildi ama Ustura Kemal Hıfzı' nın tam arkasında idi...

BANA BAK ARNAVUT DERDİN NE SENİN

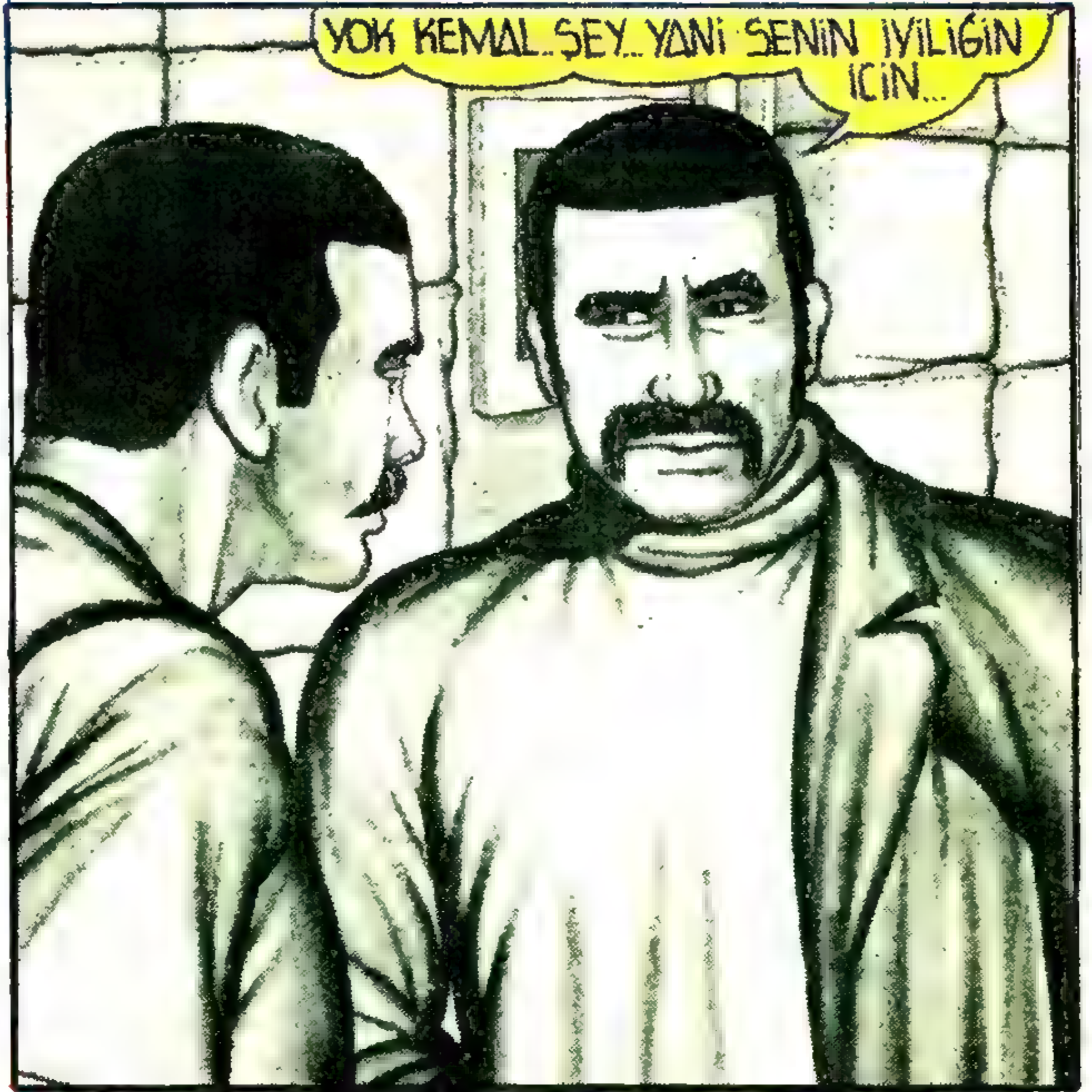
Arnavut Hıfzı Besim efendinin susmasına illet olmuştu... Besim ağa dedi ben sordum mu cevap vere,, , veremeyecek dedi arkadan bir ses, soracağın bir şey varsa, bana sor...

Gardiyan hiç ses çıkarmadan oradan ayrıldığı gibi yürüdü gitti, patlayacak bir fırtınada ona kimse acımazdı. Ustura Kemal ise arkasından öfkeyle bakıyordu..

Hıfzı'ya döndü..Arkadaş dedi bir dedin varsa, gelir erkekçe bana söylerdin: Hıfzı:yok dedi: Kemal senin iyiliğin için, üzüldüğünü gördüm de ondan.

Sen benim üzüntümü tartacağına, bir an önce ayarla da tüyeceksek tüyelim.. Arnavut'un gözleri parladi, işin o tarafını unutmuştu, öyle ya Kemal'in ona ihtiyacı vardı, posta atamazdı.

SEN MORALİNİ BOZMA BÜ ARNAVUT SENİN DOSTUNDUR. BUNU BÖYLE BİLESİN..

22

-Sen merak etme dedi, moralini bozma, Ustura—Pekâlâ diye karşılık verdi: göreceğiz ha çok merak ettinse söyleyeyim, mektup karımdan geliyor..

Hıfzı 'nın da istediği, düşündüğü buydu, havayı değiştirmek için:-Allah kavuştursun dedi, burada herkesin bir bekleyeni vardır,zaten.. Neyse şimdi bana musaade

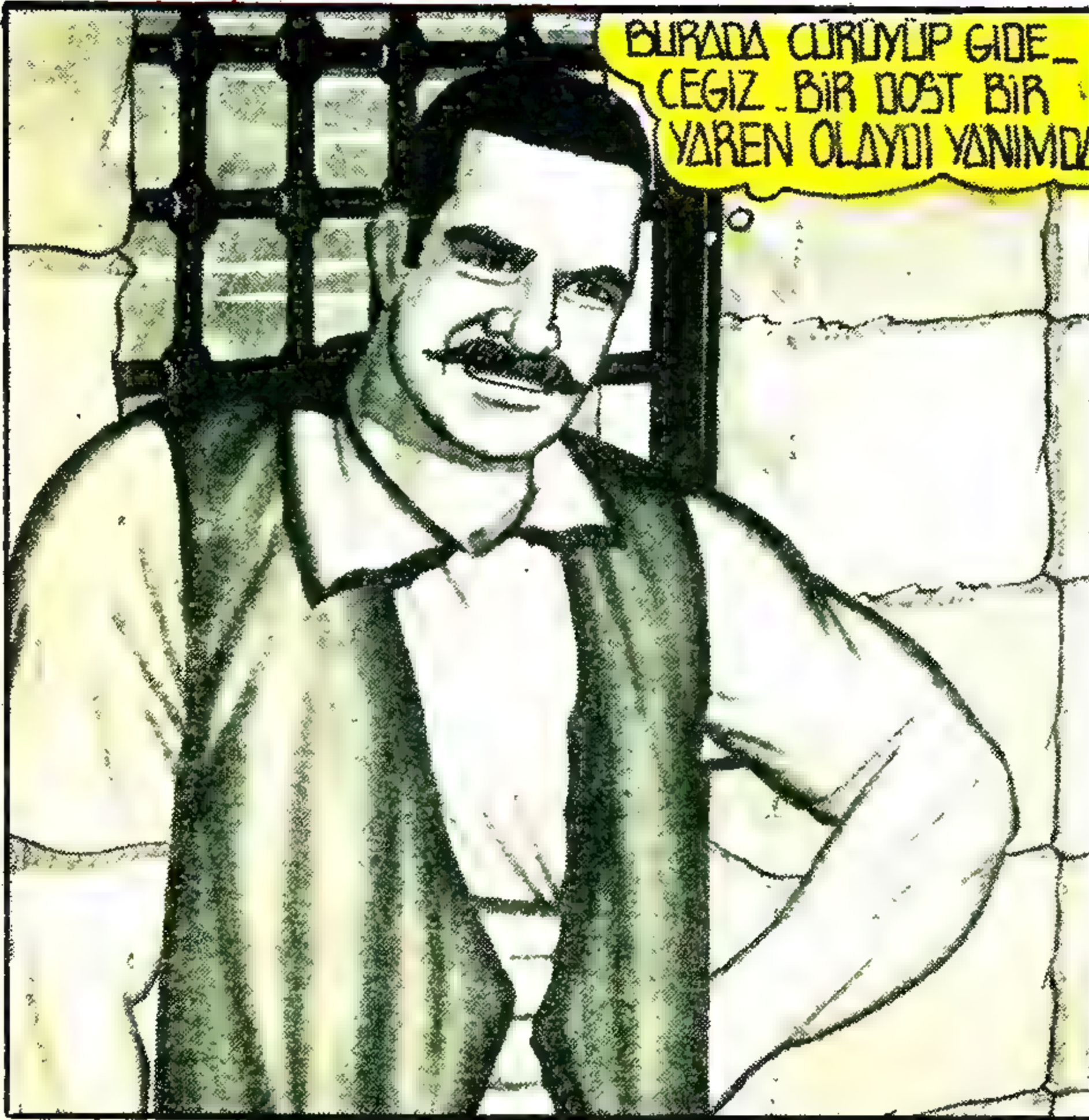

BU ARNAVUT
SAĞLAM PABUÇ
DEYİL..

Ulan diyordu kendi kendine: "Bu Arnavut sağlam pabuç, değil bunun bir dümeni var ama ne?. Koğuşa gitmedi, sızıntıdan patlayacak gibiydi.. Sabır, sabır, sabır.. Nereye varacak tı bunun sonu...

Koridorlar boyunca yürüdü.. Yalnız yapayalnız bir insanın duyabileceği sıkıntılarla yürüyordu. İçini boğan o eziklik, nefes aldıkça hâlâ sızlayan hançer yaraları.

Bu dört duvar arasında çürüyecek eriyip gidecek miydi?.. Arkalarına bastığı topuklu yemenilerinin zeminde çıkardığı sesler pek yavaştı, bir ara durdu.. Ah dedi:
(Arkası 20'nci sayfada)

Mayk Hammer'in en heyecanlı macerası

CANILAR YUVASI

Özet:
19

Mayk'i evine davet eden Andrea ona kendisinin -
den nefret ettiğini söyler. Mayk'sa babası hakkında
konuşmak ister.

Yavaşça dışarı çıkıp kapıyı kapadım. Frank İmbirlin kanalı ile karşı-
mızdaki hasma bir parmak atmış o-
luyordum.

Andrea Sennel, kristal bardağın
dibinde kalan konyacı dalgın dalgın
salladı ve:

-Buradan nereye gidelim?

Diye sordu. Louis-Armand'ın meş-
hur midye dolması ve en iyi cins kon-
yak midemi ağırlatmış, başımı hafif-
letmişti.

Biraz sonra yeşil araba ile cadde-
ye süzüldük. Arkama yaslandım.
Bir ara, muazzam bir park yanından
geçtik ve nihayet kapısı açık, loş ko-
ridorlu heybetli bir binanın önünde
durduk. Andrea, gözlerinde ışıklar sa-
çarak yüzüme doğru eğildi ve şen bir
sesle sordu:

-İnelim mi?

-Burada bir pavyon olduğunu bil-
miyordum.

Dedim. Güldü:

-Oldukça esrarengiz bir yerdir.

Arabadan çıktım. Andrea, hemen
koluma asıldı. İki ezeli âşık pozunda
binanın davetkar kapısından içeri gir-

dik. Andrea, koltuğuma yaslanınca ce-
ketimin altındaki 45'liğin kabarıklığı-
nı fark etmiş olacak ki:

-Çok ihtiyatlısın Mayk!

Dedi. Masum göründüm.

-Niye?

-Bir kızla, randevuya çıktığında
dahi tabanca taşıyorsun.

-Yavrum, kiminle karşılaşacağı-
mı bilmem ki!

-Hususi daireme teşrifeder mi-
sin? Dedi. Teşrif ettim. Bütün sinir-
lerim, adalelerim tetikteydi. Duvar-
daki ışıklar yanıp da şahane bir sa-
lonla karşılaşınca, dudaklarımın ara-
sından bir ıslık döküldü:

-Pavyonların şahı derler buna .
Müsaadenle bir gezeyim mi?

Merakım, eşyalarda değil, gayet
tabii dolaplara, banyolara sığan cins-
ten iki ayaklı farelerdeydi. Kokumu a-
lan çoktur nedense. Büyük turum bi-
tince dilber ev sahibem sordu:

-Beğendin mi?

-Bayıldım, azizim. İnsana hiç bir
eğlence yuvasını aratmaz.

-Bayıldım,

7 cm.

Bir birimizi düşünceli nazarlarla

süzdük. Nihayet kısık kısık konuştu:

-Seni buraya getirmemi pek doğru bulmadın, galiba..

-Bilakis.. Memnun oldum.

Öyle ise niye kilometrelerce uzakta oturdun?

-Babanın, elinde tabanca ile içeri dalmasını ve kızının namusunu temizlemeye beni icbar etmesini bekliyordum da.

-Çok ihtiyatlısın ciddeni!

-Kötü huylarımdan biridir. Ne yaparsın!

Andrea, boşalan bardağını önüme itti. Yeniden konyak doldurdum.

-Niye benden bu kadar nefret ediyorsun?

Diye sordu.

-Onu da nereden çıkardın?

-Ama, ben senden nefret ediyorum. Hiç bir erkeğin peşinden koşmuş değilim. Hep, onlar beni kovalarlar. Ve hiç birini yanıma sokmam. Kudururlar. Seninle de ufacak bir alakam yok. Nasıl oldu da bu akşam yemeğe çağırdım, bilmem!

Gözleri irileşmiş, bakışları vahşileşmişti. Adeta yalvardı:

-Gelsene yanıma, Mayk! Korkma, ısırمام!

Dudaklarımı büktüm, omuzlarımı silktim, divana yaklaştım.

-Günah benden gitti ya!

Uzun bir zaman sonra, kollarımı gevşettiğimde, nabzımın, zihnimden daha fazla işlediğini farkediyordum.

Kaşlarını kavislendirip dudaklarıyla kulağıma dokundu ve şikâyet etti:

-Kötü adam.. Senden nefret etmek istediğimi bilmiyor muydun?

-Çok müteessirim sevgilim!

-Evet.. Nefret ediyorum işte...

-Üstelik kabasın da... Bana içki bile ikram etmiyorsun..

-Yavrum, aklım başımda kaldı mı ki!

Onun bardağını da doldurup dudaklarına uzattım. Mırıldanmaya de-

vam etti:

-Yalnız esrarengiz işlerinde fazla meşgulsün.. Bilhassa profesörün kızıyla...

-Vay canına!.. Artık, kıskançlık devresine mi girdik?

-Kıskanmak mı? Çıldırtıyorsun beni. Ama artık peşine düşmeyeceğiz.

-Demek bundan sonra dikkatli olmamı istiyor!

-Çalıştığın vazifede bana yardım bile ettirmiyorsun. Bir gün benim de bir şey yapabileceğimi söylemiştin, ama hâlâ benden yardım istemedin. Hatta yaptıklarımı sır tutuyorsun.

-Kendim dahi bilmediğimi nasıl söylerim?

-Yoo... Muhakkak bana anlattıklarından fazlasını biliyorsundur. Yoksa beni hâlâ casus filan mı sanıyorsun, kuzum?

-Yo... Hakkında tahkikat yaptım, meraklanma...

-Öyle mi? Ne öğrendin bakalım?

-Meselâ babanın alakadar olduğu bazı şahıslarla sen de ilgilenirmişsin!..

-Niye ilgilenmeyeyim?

-Ben başka maksat kullandım. İlginin de çeşidi vardır!..

Düşünceli bir tavırla yarılacağı bardağı masaya bıraktı ve:

-Bazen babama yardım etmem tabii değil midir? Hayatımı ağzı süt kokan ana kuzularıyla, tüysüz delikanlılarla geçirecek değilim ya! Ara sıra böyle olgun şahsiyetlerle de eğlenir ve duyduğum enteresan muharebeleri babama naklederim. Babam benim kendisine yardım edemeyecek derecede aptal olmadığım fikrinde,

-Acaba kendi gizli kapaklı işleri için seni kâfi derecede mi aptal buluyor?

-Zaten babama sual sormak âdetim değildir. Bilmediğim bir şeyin de bana zararı dokunmaz ki!.. Sonra bu

(Devamı Haftaya)

Türklere kurdukları tuzakta kendileri ölen Rumlar!

Üsküdar'da Arastekapısı'ndan Balaban'a giden ince, Arnavut kaldırımli yol üzerindeki kahvede, kirli peykelerin kahveocağına bitişen bölüme oturmuş bir delikanlı, duyduğu sözlere kulak kabartarak, içtiği çay bardağını dudaklarından çekti..

Kılık-kıyafetinden fakir olduğu anlaşılan yaşlı bir adam, hem ağlıyor, hem de titrek sesiyle bir şeyler anlatıyordu:

-Üstümde para da yoktu. Kasımağa'da oturan kızımın, evinden dönüyordum. Yeni lohusaydı kızım. Onu görmeye gitmiştim.. Vakit geçti.. Evden ayrılırken ısrar etti yavrucağım: "Babacığım, gitme bu vakitte." dedi. Yerli Rumlar, gün geçtikçe işi azıtıyor.. Bunların şerri ne uğrarsın..." Aldırış etmedim: "Rumlar banan'a parlar?" dedim.. "Onlardan ne korkum var?" Meğer kızım, haklıymış.. Ya da bir şeyler biliyormuş ki öyle konuşmuştu o gece.. Silahtar bahçesi sokağının sağ yanında Heyamola çıkmazı vardır. Orada otururum.. Kestirme yoldan evime gitmek üzere yola çıktım. Gece saat on ikiyi geçmişti. Sokak

lar ıssız ve karanlıktı. Pazarcı sokağına geldim. Sonra Çinilihamam meydanına çıktım. Karşımda Silahtarbahçesi sokağı göründü. Bu yolun sol yanı bostandır.. Yolun yarısına gelince ayağım bir şey takıldı. Düştim yere... Bir de baktım ki, ben kalkmaya uğraşırken ayağıma takılan şey beni bostana

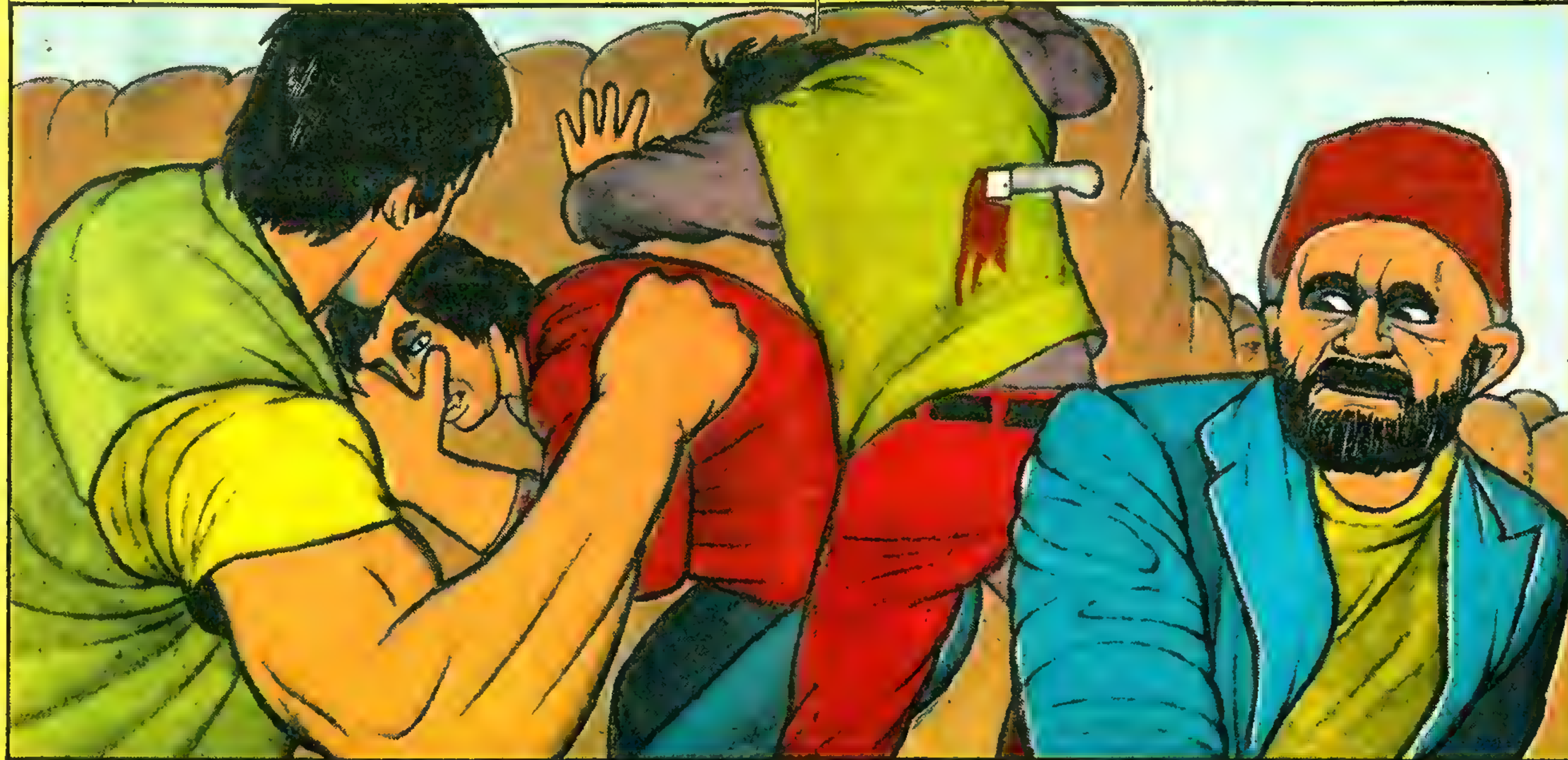
doğru çekiyor.. Gece karanlığında ne olduğunu anlayamadım.. Kütttttt.. Diye toprak bir zemine düştüm...

Konuşmalarından Rum olduklarını anladığım iki kişi birden gırtlığıma sarıldılar: "Vre sikar paralarını" dediler. "Ben de para ne gezer?" "Yok" dedim onlara.. Başladılar ba-

na vurmaya.. Bakın şu öndeki dişlerimden üçü kırıldı..

Acı, canıma çöktü... Sonra, ne olduğunu anlamadım... Kara bir bölge yaklaştı arkadan... Önce bana saldıranlardan birisi "Ahhh vre yanmı simmm" diye haykırdı... Sonra Gümmmm diye bir tok ses duydum.. Sersemlemiştim.

Fırladım ayağa ve güç halle bostandan tırmanarak yola çıktım. Nefes nefese eve zor attım kendimi... Kırılan dişlerim sabaha kadar sancıdı. Yeniçeşmedeki dişçi Haydar Beye gittim de onları çekiverdi Allah razı olsun.. Beni soyamak isteyen Rumların ne olduğunu anlayamadım... Ocağın bitişiğindeki

peykeden genç bir ses yükseldi:

-Onları temizlemişler babacığım..

-Polisler mi?

-Orasını bilmem.. Bu

Çinili Merkez memuru İzzet bey söyledi..

-Öldürmüşler mi?

-İkisini de temize havale etmişler.. Şimdi İngiliz polisi, katilleri ya da katili arıyormuş... Gece soygunculuğuna çıkan iki palikarya morto olmuşsa bundan İngiliz gâvurunun ne?

İhtiyar:

-İyi olmuş, diye konuştu.. Köpekler.. Onları öldürenleri meydana çıkarmak değil, her kimse o yığite bir de nişan vermeli..

Oysa Üsküdar'ın namli kabadayılarında Balıkcı Necip de onlara bir pusu kurmuş, yere çaktığı bir kazığa bağladığı ip merdiveni bostan kuyusuna sarkıtıp kendisi de kuyu kenarına gizlenmişti..

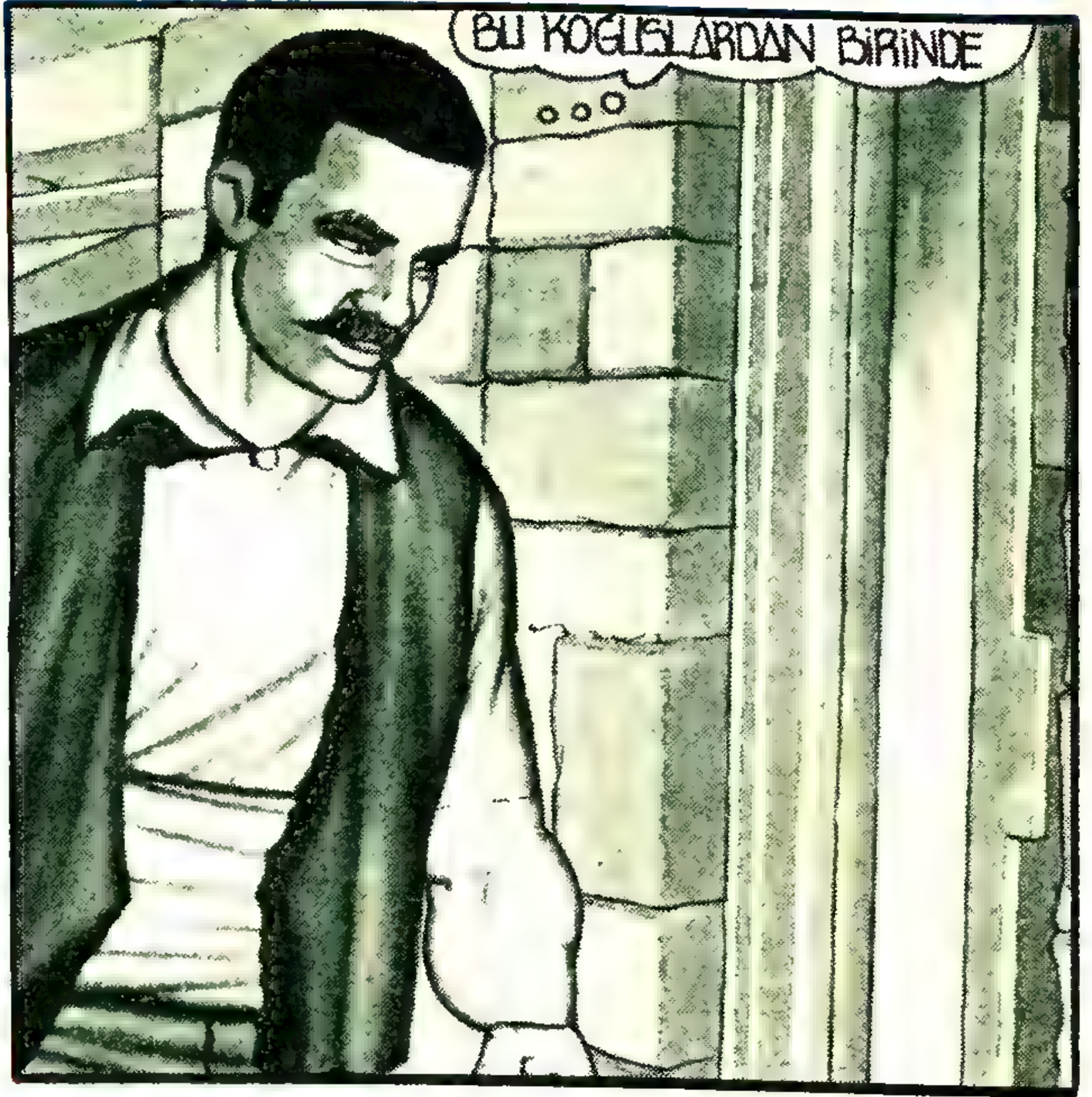
O gece bir soyguna hazırlanan Rumlardan birisine nişan alan Kabadayı Necip, önce fırlattığı bıçağıyla birisini sırtından vurmuş, sonra da saklandığı kuyudan çıkarak ötekinin kafasına indirdiği yumrukla sersemletmiş ve ikisini de yanında getirdiği iple boğarak leşlerini bostanda bırakıp toz olmuştu..

Bir dost bir yaren olaydı, belkim biraz avurdu şugönlüm: döndü parmaklıklar ardından dışarıya seyre koyuldu. Garkk.. diye bir ses top gibi patladı ortalıkta.. Ulan dedi: eğer yanılmıyorsa...

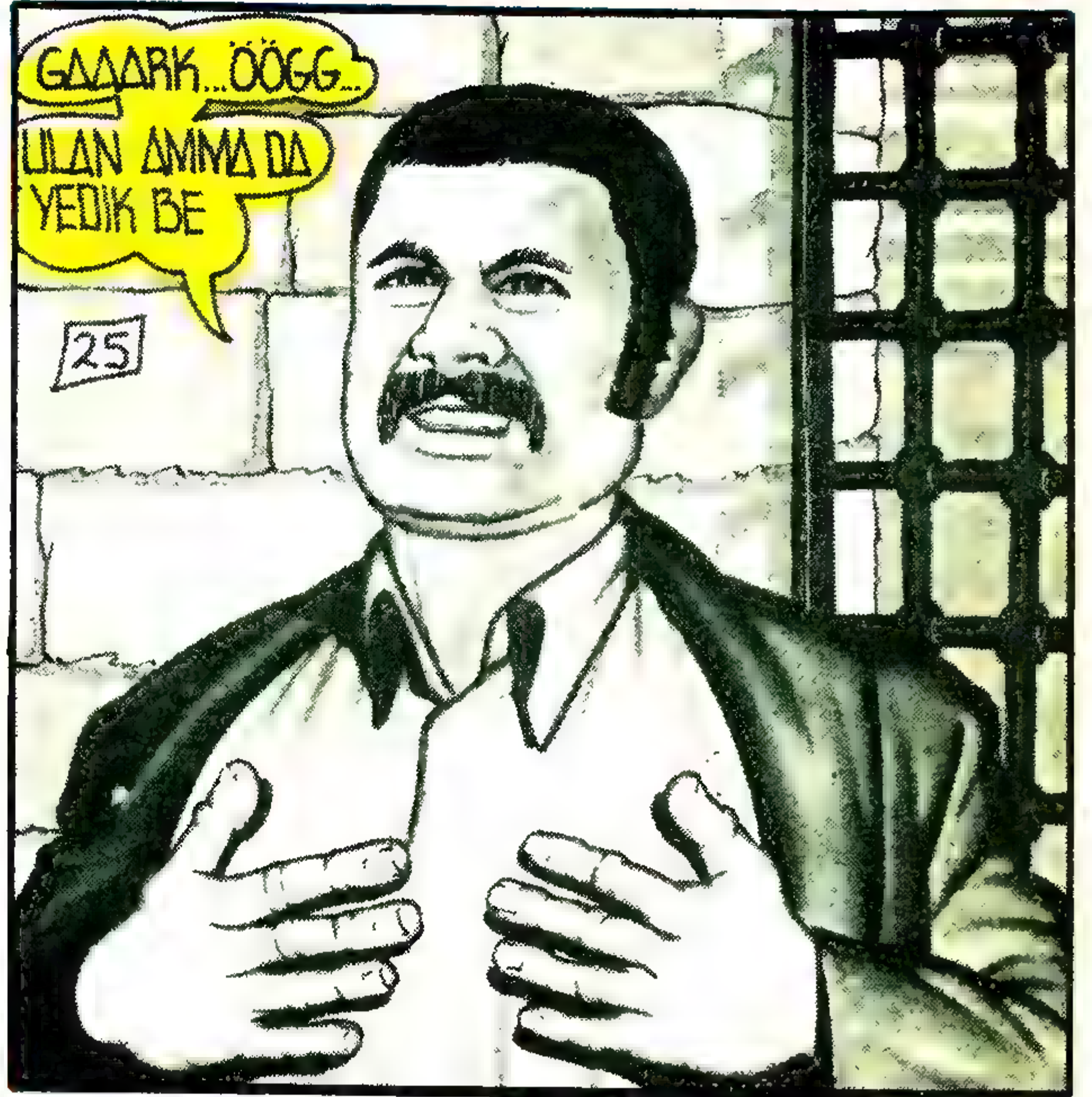
— Eğer yanılmıyorsam böyle hayvan gibi geyirebilecek tek bir kişi bilirim. Top patlamasına benzeyen geyirti sesi koridorun nihayetindeki koğuşlardan doğru gelmişti..

Hızlı hızlı o tarafa doğru yürüdü. Bir dost bir yaren bulmak ne şifalı bir ilâç olurdu onun için. Hem yürüyor hem de koğuşları harmanlıyordu. Birden durdu.

Gülmeyen yüzü gülmüş, te-
bessümü unut-
muş yanakları
top top olmuştu:
koğuşun içinde
koscoca bir kel-
le geyire geyire
dolaşıyordu, sa-
lacaklı Kelle Ah-
sen'in ta kendisi
idi bu...

Sabahçı meyhanelerinin gediklilerinden Salacaklı Kelle Ah-sen, iskeleden sallasa, yalı boyundan duyulacak geyirtisi ile Üsküdar'ın bütün tortusuna kamışını koyan coporların başından gelirdi..

Ustura Kemal bir dost, bir yarenbulabilmenin huzuru içinde çaktırmadan manyellediği kapıdan içeri süzülüp—Ulan Kelle dedi: ne arıyorsun lan burada..

-Kemal abi dedi:Sen misin? Ustura, — Tanımadın mı ulan benim işte, diye cevap verince Vaaay, Kemal abicim, vay... diye bir gümbürtüdür koptu...

Vaay Kemal Abicim, vay anam babam, ulan bu ne tesaduf be.. Kelle Ahsen coşmuştu: sıtma görmemiş boru gibi bir ses koridorlara taşıyor, bir gümbürtüdür gidiyordu:

Yeni gelmiş bir hükümlü heyecanla dikildi ayağa..-Ne oluyoruz yahu nedir bu böğürtü.. Eskilerden biri sakin bir sesle :
--Korkma arkadaşım bizim Kelle Ahsen,

Böyle bir cehennemde karşılaşmanın doğurduğu yakınlaşma bu iki Salacaklı'yı bir anda sarmaş dolaş etmişti, ci-garalar sarıldı..

Bu iki dost, semtlerini, Üsküdar'ı, baktıkça birbirlerinin yüzlerinde görüyorlardı sanki. Ulan kim dediysedünya küçüktür diye hay onun ağzını öpeyim be bak şu kismete..

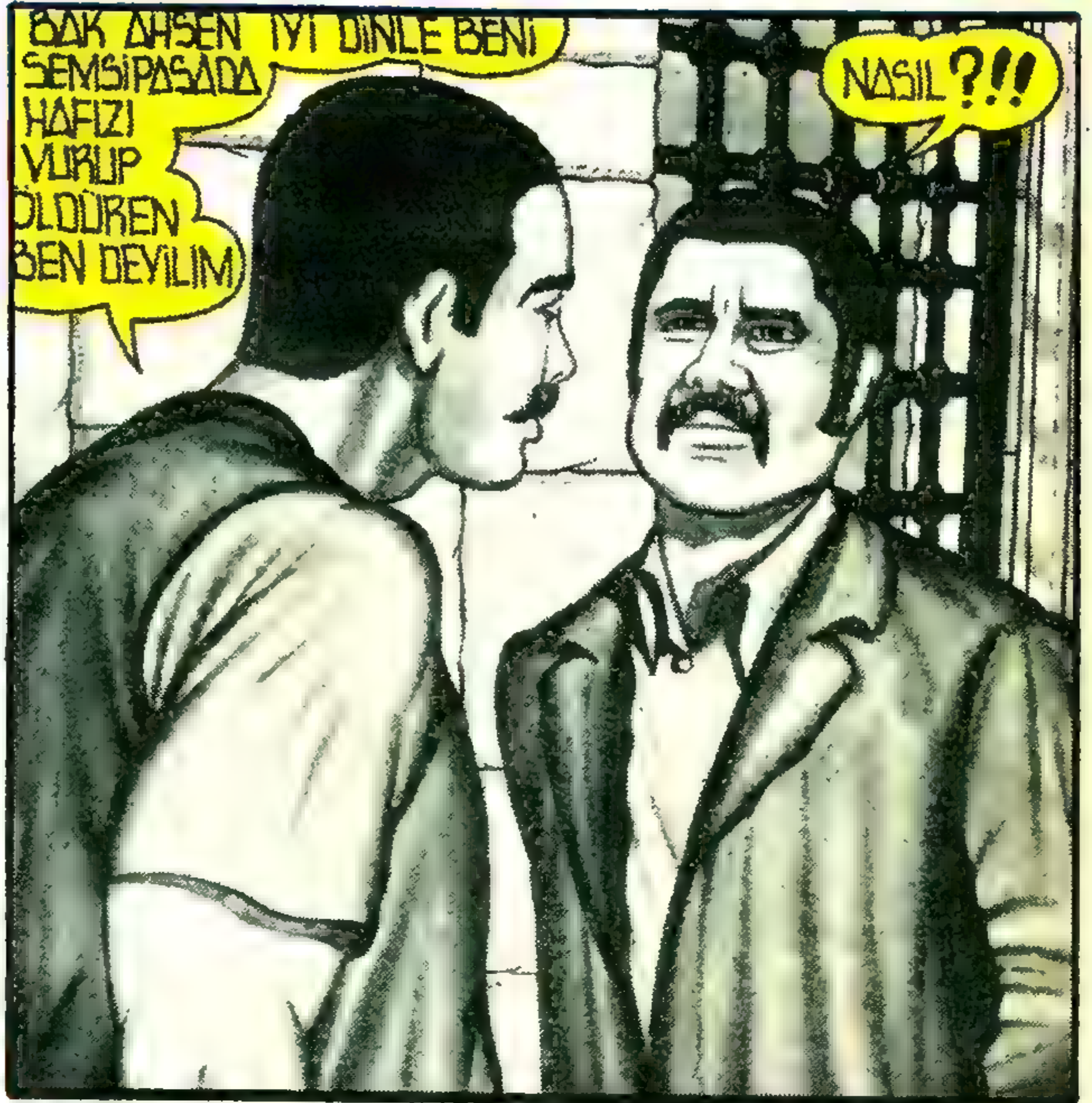

ANLAT BAKALIM ÜSKÜDAR NE ALEMDE O İSPIRO OLACAK ASSAGILIK KOPEK NE HALT EDİYOR

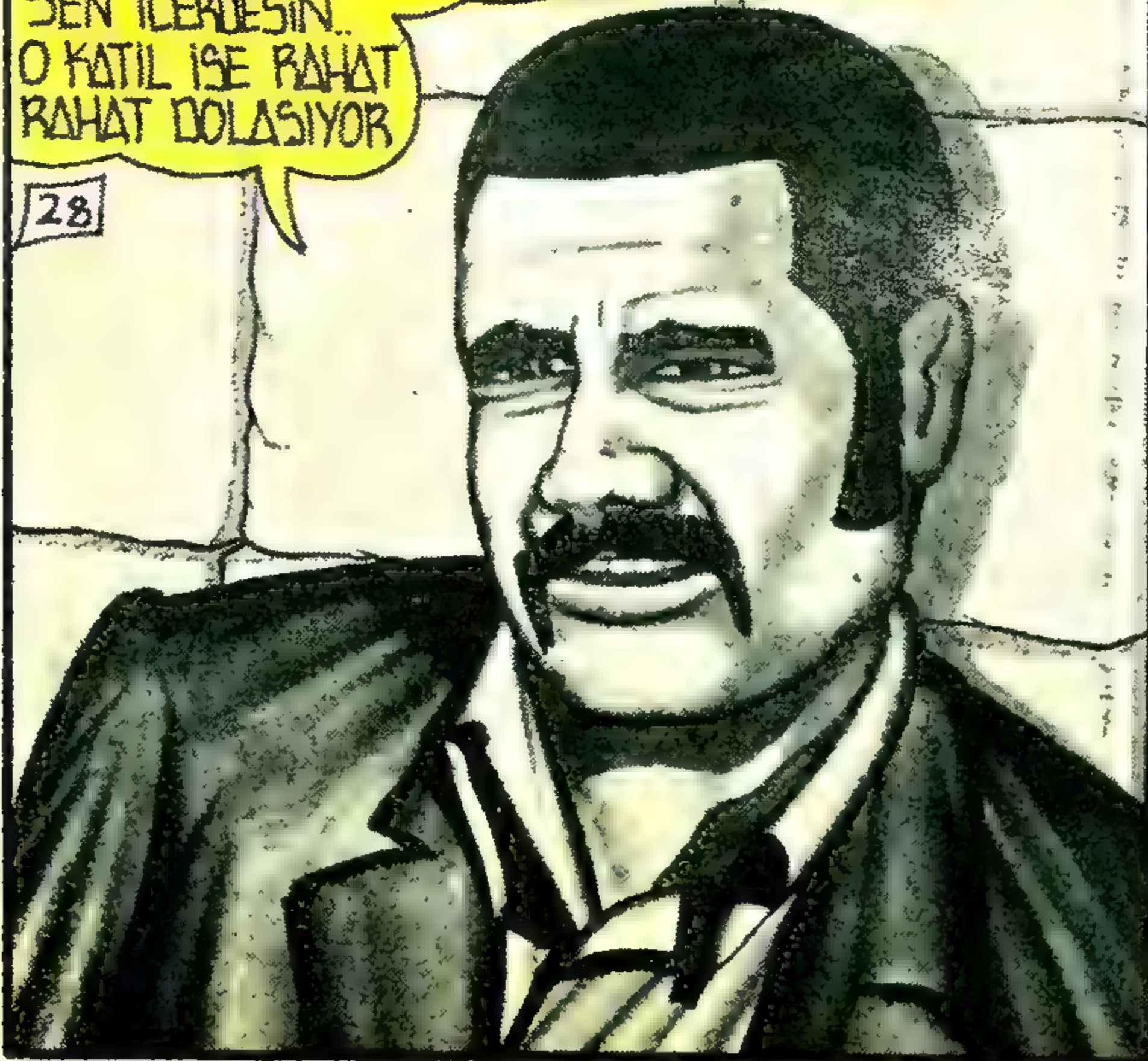
Doğru dedi, Ustura Kemal: - Anlat bakalım Üsküdar ne âlemde? - Hiç bildiğin gibi.. Ben bildiklerimi sormuyorum, o İspiro olacak kör pezevenk ne halt ediyor?..

-Ha o mu, az-rail gibi namus -suz köpek, sen gittikten sonra ar-kandan çoklâf et-ti.. Ustura Kemal.
-Kelle dedi, bak beni iyi dinle ... Şemsipaşa'da Ha-fız'ı vurup öldü-ren ben değilim..

ULAN VAY ANASINI BE... ZATEN O İSTE BİR BİT YENİĞİ VARDI... SÜ İSE BAK BE... SEN İÇERDESİN... O KATIL İSE RAHAT RAHAT DOLASIYOR

28

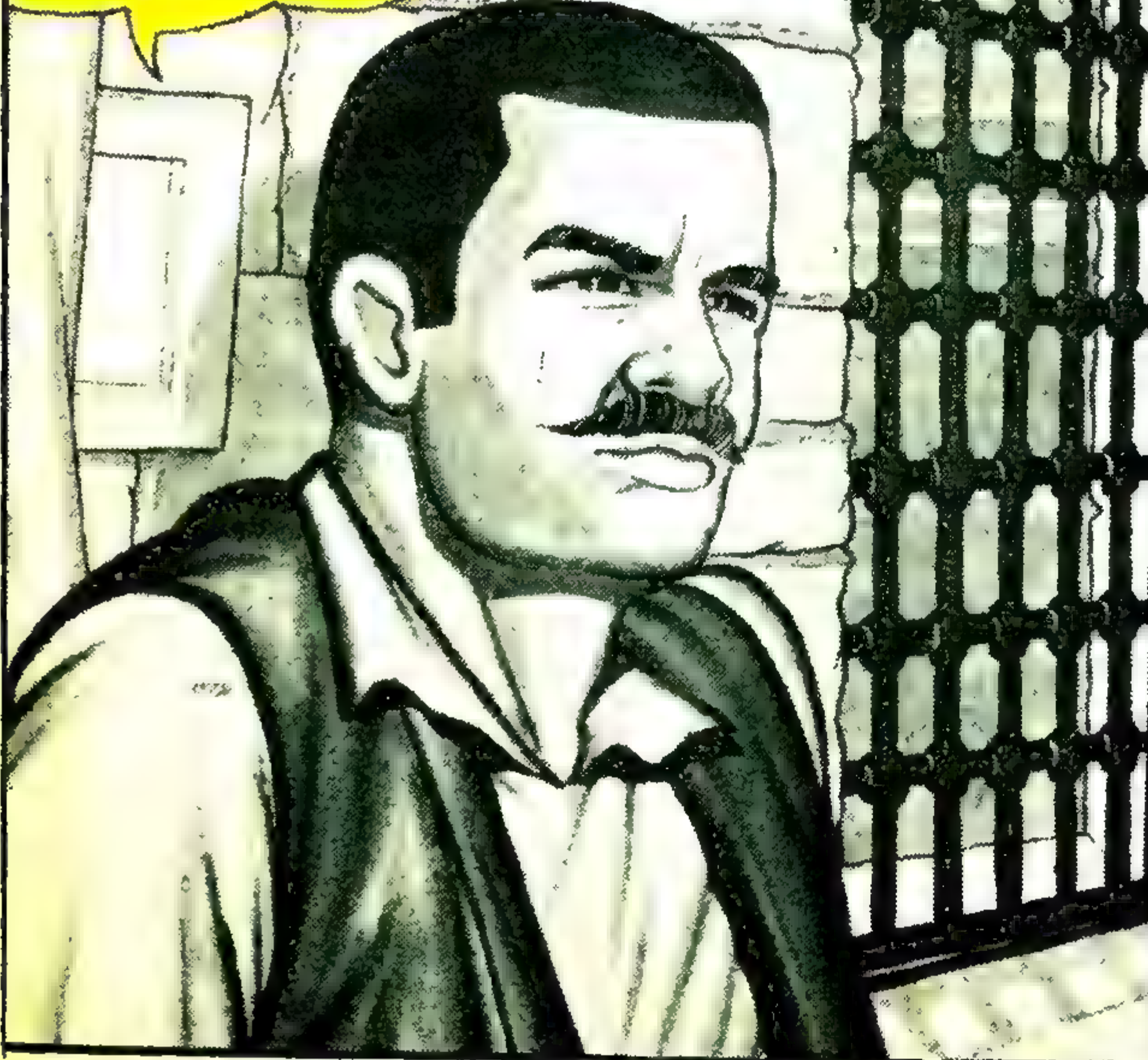

Kelle sinir-den bembeyaz ol-muştu-Vay ana-sını be dedi: Za-ten o işte bir bit yeniği vardı, de-mek böyle, o dı-şarda sen iğer-desin... Ustura -Kaçacağım de-di: muhakkak tü-yeceğim..

O iblisi ge-
bertmedikçe ba-
na yaşamak ha-
ram..Ahsen-Ke-
mal abi be dedi:
Sen buna yaşı-
mak mı diyor-
sun,hem senin
Safinaz yengeyi
nasıl sevdiğini
hepimiz biliriz..

BEN SİYNEME TAŞ BASTIM
KADER BÖYLEYMİŞ

Değişen ne
vardı ki: Ama
gel gör ki kavuş-
turmayan Allah
kavuşturmuyor -
du işte:Kemal'in
gözleri nemlen-
mişti..-Ben si-
neme taş bastım
Ahsen dedi: ka-
der böyleymiş..

Molla Osman'da bir keyif bir keyif, sabaha taburcu olacaktı suratından balakıyordu sanki : Arnavut Hıfzı ile kafa kafaya vermişler, mapusanedeki son geceyi sıkıp sıkıp içiyorlardı.

Hıfzı tatlı sert bir dille, tamam mı ulan şarapçı dedi, kafana girdimi... Molla, Ulan Arnavut diye cevap verdi, pırasa gibi adamsın, ulan ezberlettin be...

Bu tatlı iltifatlarla karışık iş sohbeti uzayıp gitti. Hıfzı'nın bütün dümeni, Ustura'nın hapisten İspiro'yu vurmak için tüyeceği haberini "Kör'e" uçurmaktı...

Arnavut Hıfzı: -Yalnız dedi, üzüldüğüm şey senin arkandan Ustura Kemal'i salacağız halbuki benim daha dört ayım var, o iki azrailin boğazlaşmasını göremeyeceğim..

Molla hadi Ustura Kemal Kör İspiro'yu temiz - ledi diyelim, benimle haber uçurup körü uyandırman ne işe yarayacak? Hıfzı: -Bak ihtiyar dedi- İspiro'yu uyandırır sak .

Ustura'ya gafil avlanmaz, gerene kadar da Kemal'i hasat edecektir muhakkak, Kemal yaralı olarak tekrar kodese girdiğinde, mapushanedeki Rumlar İspiro'nun katilini daha rahat öldürürler.

Gerçekten öldürülen bir kabadayının dostları katili yaşatmazlar, mapusanede temizleyiverselerdi;hele öldüren kabadayı yaralı ve müdafa-sız olursa..

Molla Osman yıllardır uzak kaldığı sevgili İstanbul'undaydı artık. Adım atmaya mevali kalmamış yorgun şimendüfere döndü son bir defa daha baktı,

**(Devamı
Haftaya)**

Nefes kesici aşk ve serüven romanı

Uğruna kan dökülen güzel:

Çarşafli EBE

Özet:

Tefrika -8

Gani Bey'in ölümüne çok üzülen Çarşafli O'nun resmine bakıp geçmişteki tatlı anılarını düşündü.

Bu arada, Çarşafli Ebe, fenalaşır gibi olmuştu... Elinde olmayarak ağzından;

-Vah vah vahhh, kelimeleri çıkmıştı.

Teşvikiye'deki konakta öğrendikleri Çarşafli Ebeyi öylesine sarsmıştı ki, ağzı, dili kurumuştu.. Halini kimseye belli etmemek için büyük çaba harcıyordu.

İşler iyice sarpa sarmıştı.

Raşit Paşa'nın konağına dönmek üzere izin isterken, neredeyse ağlayacaktı..

Büyük hanım, onu uğurluyordu kapıda

-Evlâdım... Eline sağlık.. Yavrumuz, kazasız belâsız dünyaya geldi. Emegin büyüktür. Hele şu hediyeyi al.. Sana layık değildir ama, kusura bakma...

Çarşafli Ebe, uzatılan para kesesi -ni almakta tereddüt gösteriyordu...

-Büyük Hanımefendiciğim, beni utandırıyorsunuz.. Küçük hanım, sağlıklar kurtuldular ya...

-Evlâtcığım bu, senin hakkındır. Güle güle harca... Hadi al.. Yarın da bekleriz. Mutlaka uğra...

-Hani sözüm olmasaydı Raşit Paşaların köşküne gitmez, burada kalırdım...

-Sağlıcakla git yavrum..

Çarşafli Ebe, büyük hanımın elini öptü..

Konak kapısında bir kupa arabası, onu köprüye götürmek üzere alesta bekliyordu..

Çarşafli Ebe, kupaya girer girmez boşandı..

Sarsıla sarsıla ağlıyordu..

İçinde söndürülmez bir yangın tutuşmuştu..

Sevgili Gani'si demek öldürülmüştü..

Çarşafli Ebe'nin en büyük, en kuvvetli koruyucusu O'ydu...

Ne genç, ne yakışıklı, ne hovardaydı, Tiranlı Gani Bey..

İçinden:

"-Çapkınlığın kurbanı oldu" diyordu..

Kızıltoprak'a kadar sanki bir rüya içinde gelmişti.. Çevresinde olup bitenleri hatırlamıyordu.. Raşit Paşa'nın köşkü önünde, kira arabasından indiği zaman kendini toparlayabildi.. Yol boyunca gizlice ağlamaktan gözleri şişmiş olmalıydı. İstirabını kimseye belli etmek istemiyordu..

Onu, kapıda karşıladılar..

-Aman, dedi. Karşılayan kızlara.. Toz toprak içinde kaldım.. Gözlerimin içine doldu rüzgârın savurduğu tozlar... Hele bir yüzümü yıkıyayım..

Tuvaletini tamamlarken düşünüyordu -
du küçük odada...

Kendinin sahibi olamamak...

Çarşafı Ebe kendinin sahibi değildi
işte...

Onu seviyorlardı, arıyorlardı, her gün
doğumlara çağrılıyordu, itibar görüyordu
Üstelik bu çalışmalarına karşılık hatırı
sayılır dünyalık da alıyordu...

Ama o, istiyordu ki, başkalarının hiz-
metinde olmaksızın kendi yaşamını sür-
dürsündü.. Başkalarının emri altında ol-
ması.. Ne günleri gün, ne geceleri ge-
ce sayılırdı. Evinde geçirebildiği nadir
geceleri yaşamında bir nimet sayıyordu.

Yemek pişirmiyordu, çünkü her gitti-
ği kibar konağında ya da köşkünde önüne

en seçkin yemekler konuluyordu.. Onu el
üstünde tutuyorlardı, ama, huzuru yoktu.

Raşit Paşa'nın konağında yine sıkın-
tılı bir gece geçirecekti.. Ve ertesi sa-
bah yollara düşecekti.. Bu kez, kim çağı-
rsa çağırırsın gitmeyecekti.. Derdini
ıstırabını bile yaşayamıyordu.. Evine çe-
kilecek, olup bitenleri şöyle rahatça dü-
şünecekti.. Ne yapması, nasıl davranma-
sı gerekecekti? Bunlar hakkında bir ka-
rara varması lâzımdı...

Aklına kötü bir ihtimal geliyordu ara-
sıra..

İşlenen cinayet için saray acaba bir
tahkikat açacak mıydı?

Öyle olursa ne yapacaktı?

(LÜTFEN SAYFAYI ÇEVİRİNİZ)

TİRANLI
GANI BEY

Sultan Abdülhamid Han, kendi adam - larını ilgilendiren işlerde kılı kırk yarar, gerçeklerin ortaya çıkarılmasını ister - di.. Ya Çarşafı Ebe'nin bu cinayette par - mağı olduğu anlaşılırsa?

Bütün geceyi, gözlerini kırpmadan uy - kusuz, bunları düşünmekle geçirmiş - ti Çarşafı Ebe...

Ona çatı katında bir oda hazırlamış - lardı...

Bir ara yorgun başını dinlendirmek i - çin yastığa koyacak oluyor, hemen Tiran - lı Gani Bey'in hayali gözlerinin önünde beliriveriyordu. Çarşafı sıçrayıp gözle - rini açıyordu...

Odanın karanlığında onun hayalini yi - ne görür gibi oluyordu...

Kendisine pek yakışan kalpağı, yepye - ni, ütülü üniformasıyla gülümsüyordu...

"-Kız, bu cün yine ay cibisin..."

Sonra, bu yakışıklı Arnavut'un burma bıyıklarını yanaklarında duyarcasına içi ürperiyor ve kapıldığı zevkle gözleri - ni yumuyordu...

Ertesi gün erkenden kalkmış, lohusa - yı ziyaret etmiş, işleri düzene koymuştu.

Artık izin isteyip ayrılacaktı köşkten. Raşit Paşa Hazretleri, Çarşafı Ebe

ye emeğinin karşılığını vermeye, Büyük Hanımı memur etmişti.. Sarıldı, yanakla - rından öptü :

-Kızım, dedi.. Gönül isterdi ki, hafta - larca bizde kalasın.. Ama, sen nice can - lar kurtarıyorsun.. Belki başkalarının da haceti olur. Bu yüzden kalman için ısrar etmiyorum. Ama kapımız sana daima a - çıktır. Gece, gündüz ne vakit istersen gel, buyur. Başımızın üstünde yerin vardır..

Ve Büyük Hanım, küçük bir atlas ke - seyi ona uzatmıştı :

-Şunu da al.. Bu, senin emeğinin kar - şılığı olduğu kadar, bizlerin de sevinci - dir..

-A vallahi Büyük Hanımcığım, oldu mu ya? Ben, Paşamızın ve sizin büyük hatı - rınız için cehenneme bile giderim...

Büyük Hanım onu okşadı ve kırmızı atlastan altın kesesini zorla Çarşafı E - be'nin avucuna sıkıştırdı...

Ancak ikindiye doğru evinin önünde, faytondan indi... Arabacının parasını ö - dedi.. Kapıdan içeriye adımını atarken -

-Oh çok şükür, diye elleriyle yüzünü sıvazladı.. Evime kavuştum.. Hiç bir is - yapmadan, uzanıp düşüneceğim..

(Devamı haftaya)

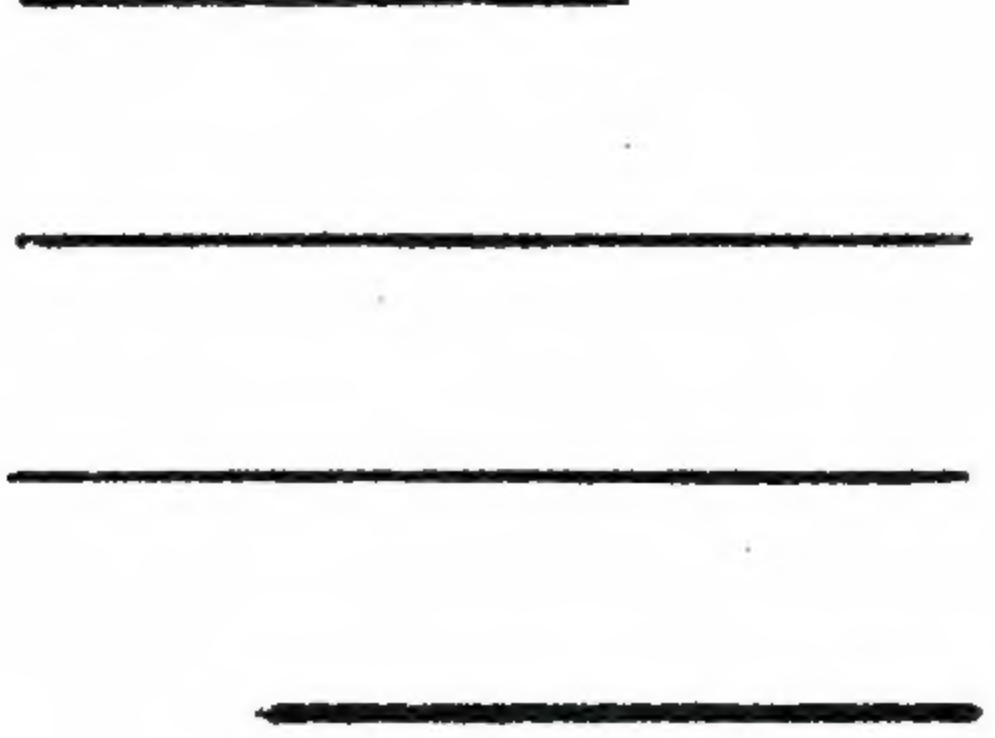
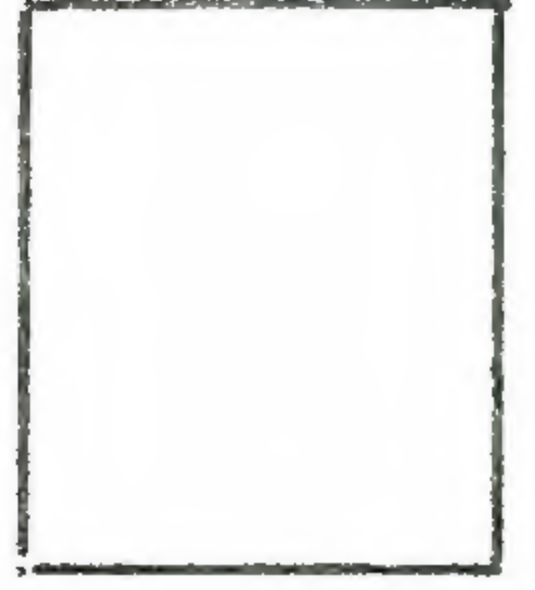
BAYRAM ARMAĞANIMIZ

* Vaat ettiğimiz Bayram Armağanı'nı sunarken, bütün okurlarımıza neşeli bayramlar diliyor, ayrıca kolaylık olmak üzere açık zarf PTT ücretlerini de bildiriyoruz,

YURT İÇİ Normal 25 kuruş - Uçak 35 kuruş

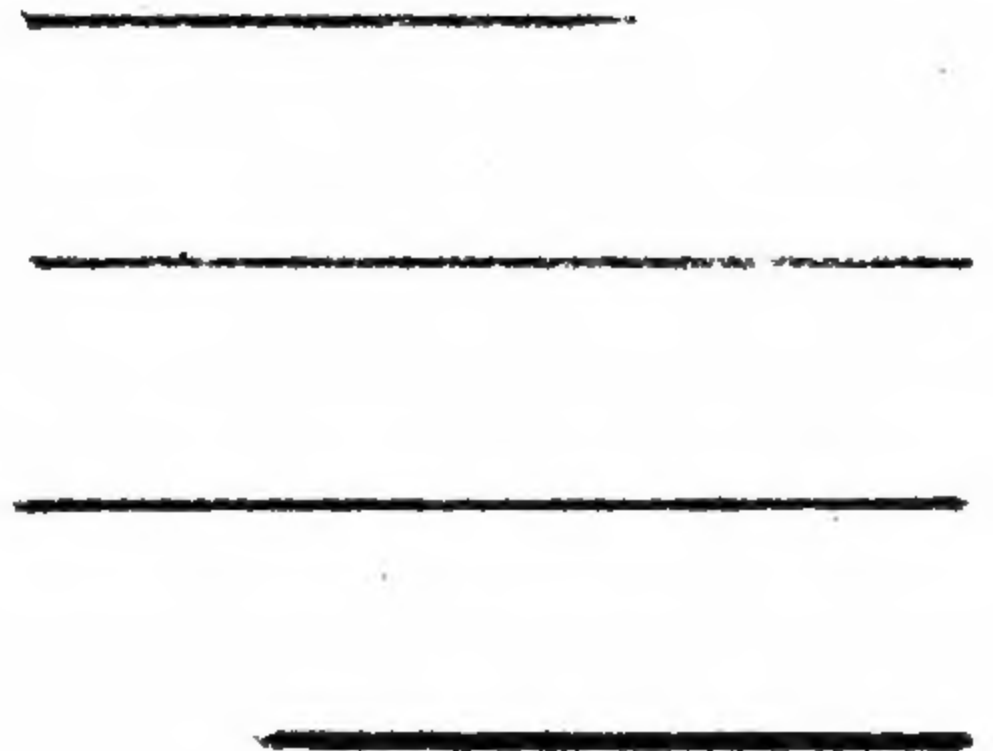
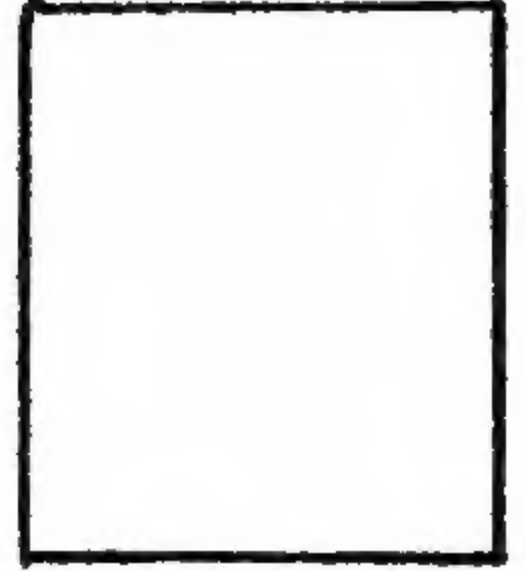
YURT DIŞI Normal 75 kuruş - Uçak 90 kuruş

(XIX yüzyılda Boğaziçi'nde
bir iskele - İstanbul)

USTURA KEMAL dergisinin
okuyucularına bayram armağanıdır

(XIX yüzyılda Köprü, Yenica
ve Haliç'te kayıkçılar-İstanbul)

USTURA KEMAL dergisinin
okuyucularına bayram armağanıdır

